

AHMET'İN
ŞİİR
DEFTERİ

AHMET KURT

AHMET'İN ŞİİR DEFTERİ

AHMET'İN
ŞİİR
DEFTERİ

2

AHMET KURT

HAZIRLAYAN
MUSTAFA SÜTLAŞ
2007

3

Dr. Ahmet Kurt

1957 yılının Eylül Ayında Malatya'da doğdu. Çocukken bir süre Elazığ'da da yaşadı.

İlkokulu Afyon Ahmet Vefik Paşa İlkokulu ile, Malatya Merkez Hasan Varol İlk okulunda 1963-68 yılları arasında tamamladı.

1968-1971 yılları arasında Hasan Varol Ortaokulunu bitirdi.

Daha sonra geldiği İstanbul'da Liseyi Şehremini Lisesi'nden de 1974 yılında mezun oldu.

İstanbul Tıp Fakültesi'ne 1974 Kıbrıs hareketinin hemen sonrasında başladı. 6 yıllık tıp eğitimini 1980 Yılı'nın Mart sonunda tamamladı. "Hekimlik Diploması"nı aldıktan sonra, Kastamonu'nun sonradan ilçe olan Doğanıyurt Beldesi'ndeki Sağlık Ocağı'nda görev yaptı.

Askerlik hizmetini 1981 Temmuzunda Ankara Etimesgut'ta başladığı eğitimden sonra gittiği Ağrı'nın Patnos ilçesinde tamamladı.

Askerlik dönüşünde 1983 Haziran ayında Taksim İlk Yardım Hastanesi Ortopedi Kliniği'nde 83 ortopedi ihtisasına başladı ve ihtisasını 1988 yılında tamamladıktan sonra zorunlu hizmet nedeniyle Ordu ilinin Fatsa ilçesinde Devlet Hastanesine gitti ve burada hizmet verdi. 1990 yılında mecburi hizmetten döndükten sonra Taksim İlk Yardım Hastanesi Ortopedi kliniğinde başasistan ve uzman olarak görev yapmaya başladı.

Bu hastanedeki görevi onu yitirdiğimiz 30 Haziran 2004 tarihine kadar yaklaşık 14 yılı kapsayan bir sürede bu hastanede görev yapmayı sürdürdü.

1991 yılında aynı hastanede Anestezi ve Reanimasyon Kliniğinde görev yapmakta olan Melek Baskıcı ile evlenen Dr. Ahmet Kurt'un 1993 yılında oğlu "Gençay" doğdu.

4

O hepimizin "abi"siydi

Ahmet Kurt Tıp Fakültesindeki kendi sınıf arkadaşları ve sonraki sınıflarda öğrenim gören pek çok hekimin "abi"siydi. Yalnız meslektaşları arasında değil, bulunduğu ortamlarda çalışan kişilerin de çok yakın dostuydu. Çevresinde olup da onun tanımadığı insan ve onu tanımayan kişi yoktu.

Tıp Fakültesi yıllarında Mediko Sosyal Merkezi'nde birlikte başladığımız "İstanbul Üniversitesi Tiyatro Topluluğu(İÜTT)" faaliyetinde 403. Kilometre, Kurşun Zehirlenmesi adlı oyunlarda oynadı. Bu oyunların rejilerine ve metin yazımlarına katıldı. Tiyatro onun içinde sürekli duran bir unsurdu. Bir diyalog sırasında hemen oynamaya başlardı. Başka tiplere girer, onları çok iyi bir şekilde anlatırdı. Sesi güzeldi. "Türküleri" ve hatta "şarkıları" inanılmaz güzel söylerdi.

Ahmet bildiğimiz "klasik sol"culardan değildi. Ama büyük bir insan sevgisiyle dolu, görev ve sorumluluğunun bilincinde bir "aydın" ve bir "demokrat"tı. Katkı ve katılımının önemli olduğu hiç bir sorumluluktan kaçmadı. Pek çok insan tanıdı. Pek çok insana desteğini esirgemedi. Bu bağlamda İstanbul Tabip Odası'nın Taksim Hastanesi birim temsilciliğini de yıllarca sürdürdü.

5

Onun hobileri arasında her türden kağıt oyunları vardı ve çok iyi oynardı. İyi ve usta bir satranç oyuncusuydu. Kilosu ve cüssesinden beklenmeyecek kadar iyi "masa tenisi" oynardı. Okul döneminde güreş yapmış ve bir üniversite turnuvasında 2. olmuştu. Balığı sevmese de "denizi", "doğayı" ve "yeşili" çok severdi.

Güzel hobileri arasında "bulmaca"lar vardı. Usta ve ödüller kazanmış bir bulmaca meraklısıydı. Gece vakti, en olmadık saatlerde çalan telefonları beni korkutmazdı. Çünkü benim bildiğimi düşündüğü bir sorunun yanıtı için arayıp sormaktan çekinmezdi.

Onunla birlikte Yön FM adlı radyoda 9 Eylül 2000 tarihinde başlayıp 16 Aralık 2000 tarihine kadar süren, her biri 2,5-3 saat kadar canlı olarak 10 hafta yayınlanan "Hayat Bilgisi" adlı bir program yaptık. Bu programın bant kayıtları radyoda saklanmadığı için bugün kendime çok "esef" ediyorum. Çünkü o günlerde hep kayıt yapmayı planlamış ama başaramamıştık. Çok güzel ve yaşamdan derslerle dolu bir programdı, "Hayat Bilgisi".

6

Gezmeyi, eğlenmeyi, konuşmayı ve sohbet etmeyi çok ama çok seven Ahmet'le son olarak yeniden bir "tiyatro oyunu" yazımına başlamıştık. Dr. Fatih Çelebi ve Dr. Nevin Süttaş'la birlikte oluşan yazım ekibimizle sanki 1979-80 döneminde İÜTT'ndeki oyun yazımı günlerimizi geri getirmeye çalışıyorduk. Dolayısıyla

bugün ona karşı borçlarımızdan birisinin başladığımız bu oyunun yazımını tamamlayıp bitirmek olduğunu düşünüyorum.

Sınıfımızın ve 80 Mezunları Albüm Komitemizin başkanı sevgili Dr. Sema Targıt, ben ve Sevgili Ahmet'le birlikte başladığımız ama henüz "kuvve'den fiile geçmeyen" bir iş de bir "sınıf kitabı" hazırlamaktı. O da bizi bekleyen işlerden bir diğeri ve önümüzde duruyor.

Sevgili eşi,arkadaşımız Melek, onu kaybettikten sonra bir deftere kayıtlı şiirlerinden söz etti. O şiirleri bir kitap haline getirmek gerekiyordu.

Bu kitapta o defterdeki şiirler yazıldıkları şekliyle yer alıyor.

Ahmet'i bilenlere bu şiirlerde ifade edilen duygu ve düşünceler uzak değil. Yakından tanımayanlar ise onu çok daha iyi öğrenecekler.

Hep aklımızda ve yüreğimizdesin Ahmet.
Seni Seviyoruz...

Mustafa SÜTLAŞ
Kardeşin, dostun, arkadaşın
2007

7

(1) BARIŞ VE SAVAŞ

Bu insanlığı anlayamıyorum;
Ne bu kin, bu hırs
Ne bu savaş
Bu acı, bu kan niye?

Ne mutlu barışa;
İçinde insanların koştuğu,
Coştugu, seviştiği,
Sevgi tomurcukları içinde
Ürettiği yaşama.
Ne mutlu barışa...

Ve ne mutlu savaşa;
Dur diyebilmek için,
Emek yiyicilerin,
Kan içicilerin
Sevgi tüketicilerinin uğraşına.

Ne mutlu savaşa yeniden başlayabilmek için
Ne mutlu savaşa, daha gür, daha güçlü barış için...

9.11.1984

8

9

(2)

SON ARZU

Bırakın istediğim gibi öleyim
Yakın benim cesedimi
Atın küllerimi toprağa
Her tohumdan fışkırısın ruhum
(Gelecek olan baharla...)

13.9.1985

10

Benzeřmedikçe kořullar,
Söz edilemez olayların benzerliđinden

2.10.1985

11

(3)
(TÜRBANLI) ÜNİVERSİTESLİ KIZ

Bir kız gördüm yüzü gözü kapalı
Bir elinde mühendislik kitabı,
Çıkacakmış gibi yerinden,
Çarpıyordu yüređi
Açık mantosundan
Görünüyordu mini eteđi...

9.12.1985

12

(4)
RUH HALİ

Bir gün dönüp bakacaksın:
"Ben kimim, neyim" diye kendine
İnan tanıyamayacaksın
Belki de bir an avunacaksın
Ben "O"yum diye
Sonra pişman olacaksın (ağlayacaksın)
Gelince kendine...

29.1.1986

(5)

YAŞAMAK NEDİR Kİ DOSTLAR

Bir bebeğin ağlayışı,
Annesine gülümseyişi,
İlk yürüyüşü
Derken ilk sözcüğüdür.

Yaşamak nedir ki dostlar?
Makine çarklarının tiktağında,
Otobanların etrafında,
Aynı yaşam felsefesinde bir dostla sohbet
Bir merhabadır.

Yaşamak nedir ki dostlar?
Gecenin sessizliğinde,
Biteviye çalışan saatin tiktağında
Duvarda oluşan hayallerde,
Aradığını bulmaktır..

Issız bir yolda bir an
Yüzünde gülümseme ile gelen
Yıllardır görülemeyen,
Bir tanıdığın selamıdır

13

Yaşamak nedir ki dostlar?
Yarin dudağından bir sözcük
Giysisinden kokusu
Yüreğinden bir kıpırtı
Yatağından sıcaklıktır.

Kıraç tepede bir gül
Ormanda tek bir ağaç
Hücrede yatak
Açlıkta ekmek,
Dostlarla sohbet ve
Birlikte atılan bir tektir.

Yaşamak nedir ki dostlar?
Üzerine sarılan bir kefen,
İçine konduğum bri tabut,
Üstüne atılan bir avuç toprak
Süzülen yaşlar,
Arkadan duyulan laflar, ahlar.
Ve ürettiklerinle, ve geride bıraktıklarınla)
Devam etmektir yaşamak.

12.2.1986

14

(6)

YENĐİ

Hiçbir Şey nefretimi azaltamaz.
Ne bir dudaktan dökülen güzel sözcükler
Ne Őatafatlı giysiler
Ne de güzelim doğa

Hiçbir Şey nefretimi söndüremez
Ne yarin çıplak bedeni
Ne yapılan işkenceler
Ne de ipin sıcak ilmiđi

Hiçbir Şey nefretimi söndüremez
Nefretimle yeneceđim sizleri

16.2.1986

15

(7)

BATAKLIK

Öyle bir aşkın içindeyim ki
Sevgilim,
Çıkarmaya çalıştıkça seni,
Ben batıyorum...

3.11.1987

16

ESİN BAHÇESİ

Bir esin bahçesi senin gönlün
 Sevgiler geliyor
 Sevgiler gidiyor
 Hüzünler geliyor
 Hüzünler gidiyor
 Bu sevgilerle
 Bu hüznlerle
 Bilsen kimler eriyor

17

Bir esin bahçesi senin gönlün
 Fırtınalar esiyor
 Yerden yere vuruyorlar beni
 Çarpıyorum duvarlara
 Her darbe anımsatıyor seni
 Daha çok...daha çok,
 Daha çok seviyorum seni...

3.11.1987

(8)

VURDULAR ONU

Beyaz üstüne kırmızı,
 Vurdular onu kış günü...

18

Bir elinde tüfeği
 Düşmüştü (kara) yüzüstü
 Oysa nasıl uçardı,
 Dağdan dağa;
 Taşırdı baharı doğaya...

Beyaz üstünde kırmızı
 Sanki canlıydı kar
 Ve akacaktı kan toprağa
 Yeşerecekti doğa...

Beyaz üstünde kırmızı
 Vurdular onu, kış günü...

19

Daha terlememiŐti bıyıklar
Söyleyecek gibi türküsünü
Açıktı ağızı.
Yüreęi gömülüydü kara,
Canlanacaktı doğa.

Beyaz üstünde kırmızı,
Vurdular onu kış günü...

23.3.1987

20

İŞte bu uzun gecelerin birinde yitip gideceęim
Kısa yaz gecelerinin birinde yeniden geleceęim...

(9)

SEN VE BEN**21**

Seni tanımak bir zevkti,
Senle yaşamak, senle paylaşmak,
Birlikte üretmek, birlikte solumak,
Bir zevkti...

Beni tanımak senin için de bir zevktir.
Çünkü ayrılmana karşın,
Benden çok şeyler aldın.
Aldıkların sende beni egemen kılacak
Ve beni tanımak senin içinde
zevk olacak.

21.10.1987

22**(ADSIZ)**

Seni üzmem değıldir, seni sevmek
Seni sevmek, senle yaşamak tatmaktır her şeyi
Sevmek, sevimlik
Gülerek paylaşmaktır, çağıldamaktır
Coşkudan
Doymaktır mutluluğına seni sevmek
Öyleyse bu hüznün akan yaşlar niye
Sen de doy mutluluğına bana olan sevginle

6.6.1990

(10)

BEDRİ AĞABEY'E

O'nun için hepimiz üzüldük!
 Kimimiz geçtiğimizde ortak yoldan,
 Kimimiz baktığımızda camdan
 Yudumladıkça çayı bardaktan

Konuştukça ondan bundan
 Sigaradan

Çiçekten

Şans oyunlarından, dostluktan, paradan
 Vefasızlıktan, yalnızlıktan

O'nun için hepimiz üzüldük!
 Kimimiz rahat koltukta,
 Kimimiz sıcak yatakta
 Gülerek sokakta
 O'nun için hepimiz üzüldük!

Ama en çok o üzüldü, giderken
 bıraktığı insanların yaşadığı
 Bu ortamdan...

12.12.1987

23

(11)

RİSK

Fatma'yı sevdim
 Ayşe'yi sevdim,
 Zehra'yı sevdim,
 Pınar'ı sevdim

A'yı sevdim

B'yi sevdim

Onu bunu ve seni sevdim

Seni sevdim

Hepinizi sevdim

Beni çok sevdiğini söyleme
 Ben seni çok sevemiyorum
 Ya beni böylece sev ya da
 çek git hayatımdan

9.3.1988

24

25

(12)
SIFIR

Çok söyledim inandıramadım,
Çok araştırdım çözemedim,
Çok sevdim ulaşamadım,
Çok sevildim ben kaçtım,
Ne anlayabildim ne anlatabildim
Bu çaba sonunda ben
Sıfıra ulaştım

16.8.1988

(13)
TEZAT AŞK

Ben esmer severim (isterim),
o sarışın
O sarışın sever
Ben esmerim
Ben uzun boylu isterim
o kısa
O zayıf ister,
Ben şişmanım.
O sigara içer
Ben içmem
Ben içki içerim
o hoşlanmaz
Ben çok katıyım
o aşırı duygusal
Ben hantalım
o hamarat

26

Ben çok konuşurum
o hep susar
Ben çok gülerim
o da çok ağlar
Ben ev isterim
o araba
Ben iki çocuk isterim
o beş ister
Ben yatarım
o kalkar
Ben türkü çağırırım
o, yabancı bağırır
Ben onu severim
o da beni
Bu nasıl sevi ...

16.8.1988

27

(14)
ADSIZ ÜLKE

Toprakları var uçsuz bucaksız,
Üstündeki hayvanlar otlaksız.
Sulakları var deryalar gibi
Yaşayanları susuz,
İnsanları (hep) duygusuz;
Acıya, muştuya
Sevgiye, zulme duyarsız,
Umarsız,
Sesleri var ayarsız,

Yitirdikleri yadsız
Var olanları olanaksız
Burada bir ülke var Adsız....

17.8.1988

28

(15)
(ADSIZ)

29

Önce umutlar yeşerecek,
Sonra dünyanın merkezini
Besleyen sevi ateşleri oluşacak.
Yeşerecek doğa, gelişecek insanlar
Sevgiyle baktıkça birbirine
Dostça güldükçe
Üreyecek çocuklar
Taşıyacaklar coşkuyu, sevgi ve
Kardeşliği başka dünyalara...
Ve ulaşacaklar tüm kâinata

6.9.1988

30

(16)
(ADSIZ)

Beni böyle yarattılar
Bir iş için
Arandığımdan devamlı (geçişin)
Beni böyle yarattılar
Adımı bilmediğim bir iş için

23.10.1988

(17)

(ADSIZ)

Bir sis kaplamış her yeri
Gözlerimin önünü duvarları,
Odayı, odaları,
Evimi, dünyayı, her yeri
Bir sis kaplamış...

Gözlerim kapalı
Yolumu bulmak istiyorum,
Bu siste.
Kazanmak istiyorum
Uyarıyı (nı) bekliyorum...

24.10.1988

31

(18)
(ADSIZ)

Beni ölesiye bir karanlığa ittiler
Söndürdüler (yaşamı) umudumu (gömdüler)
Yitirdim tüm güzellikleri,
Yeşilliği
Ve beyazlığı...
Yaşadım hep karanlığı...

Seni bu karanlıklar içinde yarattım
Sevdim seni.
Yaşattım, can verdim.
Sevmeyi öğrettim sana.

Kopartıldın, koştun benden
Yıkma istediler beni
Bilsinler, öğrendim artık.
Yeniden yaratacağım yeniden
Seni ve her şeyi...

29.10.1988

32

33

(19)
(ADSIZ)

Bana sensizliđi anlatma çocuk
Sen hiđ bensiz olmadın ki!
Seni iđimde yaşattım
Sıcaklığımı duydun hep evrende
Bana sensizliđi anlatma çocuk
Sen hiđ bensiz olmadın ki!
Bırak ocukluđu lütfen
By artık (ocuk)

29.10.1988

34

(Sayısız)
ODAMDAYIM YİNE

Etajerin stnde
Dağınık birkaç eşya
Bir iki kalem ve saat...
Bozukluklarla kağıt mendil
Paylařmakta yalnızlığımı.

Radyoda alan müzik
Yakalamakta mutluluđumu

9.12.1988

(Sayısız)
(ADSIZ)

Yürümekteyiz, yürümekte insanlar
Geceler uzun ve soğuk
Ürpermekteyiz oldukça soluk
Kimimizin elinden yitmiş umutlar
Kimimizin önünde umutlar,

Gözler kısık ve fersiz,
Vücutlar dirençsiz
Kafalar öne eğik,
Aramakta bir ışık (bir umut)

Doğacak gün belki de son şansımız
Ayakta ve uyanık olmalıyız
Elimizde olmalı umut...

29.11.1989 (18.05)

35

(Sayısız)
KARA'NIN MUTLULUĞU (UTKUSU)

36

Bir zenci sevgilim olsun, istiyorum
Onsekizinde, kalın dudaklarıyla
Dolgun iri memeleriyle
Belinde otlardan eteğiyle
Bir zenci sevgilim olsun istiyorum
Öptükçe dudaklarından
Titremeliyim ateşinden
Akmalı karalar teninden tenime
Kararmak istiyorum
Kararmalıyım

16.6.1989

(Sayısız)
(ADSIZ)

İplik iplik yağar bazen
Yağmur sonbaharda,

Dostu, arkadaşı arar
Hasret çeken yürekler

Yağmur böyle mahsun
Böyle içli yağdığında,

Yapraklar,
Özlem dolu yürekler örneđi
Yarı soluk, yarı canlı
dökülmeye mahkum olur
dallarından

37

Ve
Bir hüznün sarar insanı
Durgun yağın yağmur misali
Süzülür gözyaşları gözlerden
Bakışlar donuk
Düşünceler hep onunla doludur.

Sen dostluktan öte
Sen arkadaşlıktan öte
Duyguların birleştiği
Hasretini yüreğimde duyduğum
Sevgili
Güvendiğim, inandığım can
arkadaşım...

(Tarihsiz)

38

(Sayısız)
(ADSIZ)

Severdim güneşin batışında.
Dalga dalga, allığı, morluğu, maviliği
Gün yine batıyor'im
Yine allı, mavili

Ama yüreğim yanık
Ve de gözlerim yaşlı

Neden yoksun yanımda
ve neden yine acısı sensizliğin içimde
gülüyorum ama
bu gülme gerçek değil....
Bir tuhaf işte
Ve ne diyorum biliyor musun
Bu acıyı hep duyacaksın....
bu biraz senin saflığından
biraz da zalimliği sevdiğinin
suç bulma (hiç) batışına güneşin.

39

BLOWIN IN THE WIND (Esen Yelde)
BOB DYLAN

Nice yol gitmedi ki bir insan
Ona adam denilebilsin,
Nice denizlere yelken açmadı ki beyaz güvercin
Gün gelip kumda yatabilsin,
Nice zaman (uçusuzluk ki vermişler)
Sonsuza dek yasaklanabilsin

Nice zaman başını kaldırıp bilmeliki bir insan
Gökyüzünü görebilsin,
Kaç kulağı olmalı ki adamın
Ağlayanları duyabilsin
Ve nice insan ölmeli ki
Bu kadarı d afazla diyebilsin

Nice yıl var olmalı ki bir dağ
Gün gelip de denize kavuşsun
Nice yıl olmalı ki bir insan
Bir gün özgür bırakılsın,
Kaç kez başını çevirebilir bir insan
Gözmezlikten gelebilmek için
Yanıtı dostum esen yelde
Esen yelde yanıtı

40

ORJİNALİ:

kitapta isim verilmeden, bir ırlanda türküsü olarak geçer.

daha kaç köyden sürülsün insan
adam oluncaya dek?
daha kaç derya dolaşsın martı
bulsam diye bir tünek?
daha kaç toptan atılsın gülle
harp toptan kalkıncaya dek?
cevabı, dostum, rüzgârda bunun,
cevabı esen rüzgârda.

daha kaç yıl kök salsın ağaç
bahar açıncaya dek?
daha kaç yıl kök söksün bu halk
yerin bulsun diye hak?
daha kaç aydın ışığı görüp
görmezlikten gelecek?
cevabı, dostum, rüzgârda bunun,
cevabı esen rüzgârda.

41

42

daha kaç can canından geçecek
cana yetinceye dek?
daha kaç el boş açılsın göğe
göğirmedikçe yürek?
daha kaç teller kopsun sazlardan
bu ses duyuluncaya dek?
cevabı, dostum, rüzgârda bunun,
cevabı esen rüzgârda.

Yine tekdüze geçen günlerin biri
 akşamında odamda yatmış uzanmaktayım
 düşünceler kafamda
 birbiri ardında dolanmakta
 - kah buradan uzaklaşmalıyım diyor
 - kah burada kalıp yeni güç toplamalıyım diyor
 her gün burada biraz tahammülsüzlük
 zorunluluğun mesleği
 isteksiz uygulamaya çektiğim sıkıntı eklenmekte
 bir önceki yeni ilişkiler yaratmıştı
 ve doğan her
 yaylalarda dolaşmal
 buz gibi sularından içmekle
 gururluydum
 yeni yılı sevgilim
 üretmeliyim
 aslında buradan uzaklaşmak
 oraya varmak yine bir yaşam başlar biliyorum
 -gurur yine ...
 gecenin sessizliğini hissetmek....
 Sabahın ilk ışıkları odamda
 Uzaktan hastaları dağıtan
 Personelin sesi servisise
 Arabanın gıcirtısına uyumlu
 Yataktan kalkmalıyım
 Yeni görevime başlamalıyım.
 6.9.1988

43

KAĞITLARDA NOTLAR

Yalnız ağaç uzaktasın
 Benim gibi bakındığım
 Neler gördüm
 Neler neler
 Bunları kime
 Bırakmaktayım

44

Yalnız ağaç geldim
 Sonra
 Bilgileşir anlatsam
 Aktarsam
 Bak sizin de geldi sonun

Elinde balta
 Yaklaşıyordum sana
 Bilgilerini anlatsaydım
 Bari beni yaşatsaydın
 Evrene bir şey katsaydın...

25.6.1993

Bir Anadolu kentinin
Uzak bir banliyösünde
Karayolu üstünce
Dört beş evlik bir yerde
Balkona çıkan kız
Üstüne giymiş kırmızı bir bluz
Etrafında yok kimse
Belki dikkat çekerim
Diye giyinmiş kırmızı hırkasını
Çektin dikkatimi işte kız
Ama sen nerede
Ben nerede?

10.6.1991

45

Sen uyurken yatakta. Sevgilim!
Bir baykuş uçmakta, hükmettiğini
Göstererek gecenin.

Sen uyurken yatakta;
Gecenin karanlığında
Koşmakta bir tren, raylarda
Kavuşturmakta sevgilileri,
Bitirmekte özlemleri, hasretleri.
Sen uyurken, evet sen uyurken yatakta sevgilim
Şafak sökmekte, gün yaklaşmakta
Bir çocuk doğmakta
Bu dünyaya tertemiz
Ve bir güneş, bir umut gibi
O ulaşmakta yarına

2811.1982

(Trende sabaha karşı saat:02.30)

46

47

Sevinçli, hüzünlü karışık bir
akşam olmakta
kederim birden bire artmakta
bocalamaktayım senle (seninle)
bu haytta.
Ya geçmeliyim karşıya (karşı kıyıya)
Kesilmeli bu dalga
Ya da batmalıyım
Örtmeli beni bu dalga

26.10.1998

Taksimde bir kulübe
Birkaç çocuk

Puslu bir sabah başladı;
Yollardaki kalabalık,
Koşuşturmağa
Minibüslere ve otobüslere
Telaşla

Kimisi şık, kimisi olduğu
Gibi ama alımlı
Biraz sonra başlayacak
İşlerini düşünmekte
Bu kaygılardan uzak
6-7 çocuk var yanı başımda
üstleri perişan, giysileri yırtık
kirli yüzleri

48

49

balık istifi gibi uzanmışlar
bankamatik kulübesine

kiminin ayağı diğerrinin
başına denk gelmiş
kimisi kafa kafaya vermiş
uyumaktalar

yalnız içlerinden ikisi
uyanık yüzlerinde mutlu
bir gülümseme var
ellerindeki tiner şişesiyle...

50

Oturmuş koltuğa
Bakıyor perdenin arkasından
Dünyaya...
Soğuk hava, ah şu insanlar;
Yağmur yağıyor, ah şu insanlar.

Boş verip bu tabloya
İçine dönüyor,
Kendi sıcak ya.
Şöminesi yanıyor.

5.10.1982

Ne doğan günü isterim,
Ne ten kuŐu,
Ne de aan ieđi
İsterim.

Yalnız seni isterim
Yalnız seni....
Doğan gün sensiz batar
ten kuŐ sensiz susar
Aan iek sensiz solar
Sen benim olmayınca
Hürriyet....

5.10.1982